

Vi vidste det ville blive svært..

■ Af Anders E. Petersen, damelandsholdstræner

Til dette års VM var der kun tilmeldt 5 kvindehold fra henholdsvis Sverige, Norge, Tyskland, Colombia og Danmark. Yderligere to hold deriblandt Finland havde desværre ikke været i stand til at få økonomien til at hænge sammen.

Den lidt specielle turneringsform betød for kvindekampene, at efter en indledende runde, hvor alle spillede mod alle, gik I'eren direkte til finalen. I mellemrunden spillede 2 mod 5 og 3 mod 4. Vinderne fra disse kampe gik videre til kampen om 3. pladsen og finalepladsen.

Første kamp var mod Colombia, som det var 4 år siden, vi sidst havde spillet mod. Der var dog stadig en del på holdet, der kunne huske, at de vist ikke spillede helt ringe. Denne antagelse skulle hurtigt vise sig at holde stik.

Colombianerne var ikke specielt stærke eller hurtige, men de havde noget nær turneringens bedste sammenspil. Antallet af fejlafleveringer i løbet af kampen kunne tælles på en hånd. Vores spil derimod levede ikke helt op til vores bedste. Tanken om at vi burde kunne slå Colombia, havde vist den stik modsatte effekt på vores spil, der var præget af en del nervøsitet. Godt nok havde vi mange gode målscoringsforsøg, men som så ofte før blev det ikke til noget. Colombianerne derimod var ikke sene til at udnytte de få chancer, de fik. Det lykkedes dem således at score to ærgerlige mål på os. Et resultat vi ikke er tilfredse med. Vi burde have slået Colombia - og vi kan godt - det var bare ikke vores dag.

HAVDE TYDELIGVIS FORBEDRET SIG!

Dagen efter mødte vi Norge,

Inderst inde vidste vi alle godt, at vi ikke ville komme sovende til noget som helst ved VM i Essen. Vi var alligevel tændte og opsatte på at give os fuldt ud.

som vi ved tidligere lejligheder har formået spillet rimelig lige om med, når ellers vi har kunne holde hovedet koldt og få spillet til at køre. Dette var dog ikke rigtig tilfældet på denne dag. Norge havde tydeligvis forbedret sig, siden vi mødte dem sidst. I håbet om at vi nok skulle kunne holde nordmændene væk fra spanden, havde vi valgt en rimelig offensiv strategi; men med Norges nye styrke viste det sig ikke at være optimalt. De pressede hårdt på og fik ret hurtigt to mål. Herefter fik vi lidt mere ro og overblik men ikke nok til at forhindre nordmændene i at score yderligere tre mål. Selve resultatet er der ikke meget at sige til. Vi satse - og tabte. Det der vækker forundring er, at nordmændene er blevet så stærkt spillende, siden vi mødte dem sidst. Imponerende!

UTROLIGT VELSPILLENDE

De to næste kampe mod henholdsvis Tyskland og Sverige havde vi på forhånd tippet som turneringens hårdeste - og vores forventninger blev ikke gjort til skamme. Begge hold var utroligt velspillende og fysisk stærke. Specielt de svenske kvinder overraskede ved stort set alle at være forholdsvis små af bygning - men bomstærke! En styrke de ikke undlod at spille med både i infigts og ved målet.

I begge kampe må vi siges at være hårdt pressede. Dog mest mod svenskerne. I kampen mod tyskerne holdt vi dem i perioder ude på midtbanen, og vi havde også enkelte reelle scoringsforsøg, dog uden at det kunne ændre på resultatet. Vi tabte begge kampe. 0:7 til Tyskland og 0:8 til Sverige. Sverige vandt i øvrigt alle deres kampe og rykkede således direkte i finalen.

KÆMPEDE MED FULD STYRKE

I mellemrunden skulle vi møde Tyskland igen. En sejr i denne kamp ville betyde en sikker bronzeplads. Alle var meget opsatte på denne kamp. Belært af det første møde med tyskerne lagde vi en meget defensiv strategi, hvor vi satte alt ind i forsvaret.

Yderligere forsøgte vi denne gang at få absolut ro på nerverne inden kampen. Vi tog os derfor god tid til forberedelserne, og fik vores massør Bo til at give os en gang mental afspænding.

Kampen skulle da også vise sig at blive et af de bedste, landsholdet har spillet i nyere tid. Alle passede deres pladser, holdt den aftalte taktik og kæmpede med fuld styrke.

På trods af det meget hårde og kontante pres var vi faktisk i stand til at holde tyskerne på passende afstand det meste af tiden. Først mod slutningen af første halvleg fik tyskerne held til at score. I anden halvleg fik de yderligere to mål og gik således videre til kampen om finalepladsen. Her tabte de 0:1 til Norge. I finalen spillede Sverige-Norge 1:0. Sverige blev således VM-vinder efterfulgt af Norge og Tyskland.

Der kan vist ikke være nogen tvivl om, at efter dette VM er Sverige alles idol - også vores. Vi vil være lige så velspillende og stærke som dem. Det kræver en stor indsats de næste år. Blandt andet skal vi sørge for at få meget mere kamptræning - helst med rene kvindehold - og desuden skal vi arbejde endnu mere med vægtene og den fysiske styrke.

Det er ikke urealistisk, men det bliver hårdt... ■

Fra venstre øverst: Signe Tønnesen (Flipper), Louise Amstrup (Aqua Club), Marianne Krogsgaard (Aqua Club), Anja Skriver (Aqua Quick), Majbritt B. Olsen (Køge), Malene Villadsen (Rødovre), Heidi F. Odgaard (Holbæk), Helle G. Jensen (Triton). Fra venstre nederst: Fie Hammerich (Køge), Hanne Gissel (Odder), Jette K. Nielsen (Nuser), Camilla Birkegaard (Aqua Club), Marianne Heidam (Orca), Suzette G. Støvring (Flipper).